

Jesús

Josep Maria Ballarín

El Punt-AVUI, 1 juny 2013

Per sant Pau sabem que Jesucrist és la glòria de Déu Pare. Però pels evangelis en sabem bastant més. Era amic a totes, que no es menystenia de tractar maturrangues i fins arribava a fer-se-les amb algun publicà escanyapobres. Els apòstols començaren per aquell home que feia miracles, no van acabar d'entendre les benaurances i enlluernats per la promesa del Regne ja se somiaven ministres. Quan ja l'havien començat a entendre dient-se que pujaven a Jerusalem a morir amb Ell, a l'hora de la veritat es van escaguitar. El perdó fou un sopar de Pasqua amb unes quantes arengades, un perdó tan senzill que només podia ser obra de Déu.

En aquests temps que corren et trobes amb pocs casos d'amistat a totes, sigui a males sigui a bones i confesso que entre els capellans això de l'amistat pot fer-se malbé per carallotades a favor o contra el bisbe. Saltant-me el meu gremi la política fa rivals i la mediàtica fa desgraciats.

Arribant a les tres pedretes, tenir un amic vol dir no deixar-lo mai, a semblança de Déu i de Jesús que no deixen mai a ningú i menys els més esgalabrats.

Ara anem per les maturrangues.

La nostra tradició cristiana d'unes quantes Maries que surten als Evangelis en fa una sola pecadora amb la figura real de Maria Magdalena.

Amb l'Evangelí les maturrangues, tan reals, són un símbol de la persona humana caiguda molt avall i potser no tan avall com diuen perquè Jesús els desvetllava enyorances d'una altra manera de viure. Quan la bona gent, diguem-ne bona gent, parla d'aquestes dones i d'algú que fa el ximple ballant entre elles pot fer tots els blasmes que vulgui, però qualsevol dona d'aquestes, qualsevol esbarriat i qualsevol ximple per ximple que sigui té dret, no tan sols, al nostre respecte fins i tot a la compassió i a pensar com series de ximple tu mateix si no fos per la gràcia de Déu.

No em queda espai pels publicans. Avui en tenim a ple, foten els quartos d'on sigui, de qui sigui i com sigui i no els amaguen en una olla sota el trebol, els tenen a Suïssa.

Fan tanta llàstima.